

*80 let Vrtca pri Osnovni šoli
Lovrenc na Pohorju*

1933-2013

LESENA HIŠICA

Sara Kraner

*V leseni hišici živijo majhni stoli,
živijo majhne mize, igrače in še mi.*

*V njej se veselimo, prijateljstvo
gradimo,
tu in tam pa solzico za mamico
spustimo.*

*Če bi vam kdaj dolgčas bilo,
pridite živeti v njo in se v svet
otročstva
potopite z njo.*

Majhni, a dovolj veliki za doseganje tistega, kar si želimo in zmoremo.

Dragi bralci!

Ko smo začeli raziskovati, v katerem letu so pognale korenine našega lovrenškega vrtca, smo naleteli na zanimive podatke, na odlične sogovornike, in na prvi zapis o njegovem delovanju v letu 1933. To nam je dalo zagon, da ob tako visoki in častitljivi starosti delovanja vrtca v Lovrencu poudarimo, da gre v resnici za vrtec z dolgo in bogato zgodovino, kakor je nima vsak.

V zborniku, ki ga izdajamo ob visokem jubileju, smo skušali zajeti najpomembnejše dogodke ter zapisati o vsem, kar je v teh osemdesetih letih krojilo delo in podobo našega vrtca. Nekdaj lesena hiška na robu šolskega vrta je danes preko večnamenske športne dvorane povezana s šolo, kjer že nekaj let obiskujejo vrtec najstarejši predšolski otroci. Zapise o delovanju vrtca smo našli v šolski kroniki ter kasnejše tudi v kroniki vrtca od leta 1981/82. Kot ima v Lovrencu na Pohorju šolstvo več kot 250 letno zgodovino, je bogata tudi zgodovina vrtca, ki je previharil mnoge čase in se prilagajal različnim družbenim in organizacijskim sistemom. Več podatkov o delu in delovanju našega vrtca ter o kadrovski zasedbi skozi čas je moč najti v raziskovalni nalogi, ki je nastala letos spomladi. Ko smo se namreč raziskovanja zgodovine vrtca lotili, smo naleteli na zanimive sogovornike in veliko podatkov, a vseh v pričujoči knjižici nismo mogli zajeti.

Ker naš vrtec že več kot pet let gostuje v prostorih šole, se veselimo tudi, da se bo v letošnjem letu pričela njegova dograditev. Upamo, da bomo kmalu vzgojiteljice in vsi zaposleni skupaj s predšolskimi otroci zaživeli v prenovljenih prostorih. Najverjetneje mu bomo kmalu dali tudi novo ime. Vse to, in še mnogo načrtov in želja se skriva v

našem delu, ki ga strokovni delavci opravljamo vestno in zavzeto, z mnogimi novimi in svežimi idejami in pristopi.

Upam, da vam bo ta drobna knjižnica skrajšala kakšno urico in da bo dober pregled dela na področju predšolske vzgoje v našem kraju. Zahvaljujem se vsem, ki ste na kakršen koli način prispevali, da je naše praznovanje osemdesetletnice tako bogato in pisano, pa tudi vsem, ki ste s svojim delom in sodelovanjem obogatili naš vrtec. In, kot se spodobi ob rojstnem dnevu, iskreno čestitam vsem in želim lepo praznovanje ter uspešno delo še naprej.

Marija Osvald Novak
Ravnateljica

Spoštovani!

Današnja uvodna beseda je namenjena praznovanju 80-letnice delovanja našega vrtca, ki je gotovo eden izmed letošnjih osrednjih dogodkov naše občine.

Prav je, da se ob tako pomembnem jubileju za trenutek ozremo nazaj, v leto 1933, in se spomnimo, kako težka je bila pot spreminjanja in prilagajanja predšolske vzgoje, ki so jo utirali naši takratni strokovni kadri. S ponosom lahko ugotovimo, da so na poti mnogih ovir premogli dovolj znanja in odločnosti, da so našli prave načine strokovnega dela, torej tiste, ki so bili v prvi vrsti najboljši za otroke, starše in zaposlene ter dobra popotnica za naprej.

Ne pozabimo, da vzgoja in učenje v vrtcu pomenita za naše otroke nenehno priložnost za aktivno učenje, za radovednost, iznajdljivost, samozavest, občutek samostojnosti. Zato je še kako pomembno, da predšolska vzgoja ni le preživljanje časa v vrtcu, temveč je neprecenljiva izkušnja bivanja v skupini, kjer se otroci iz dneva v dan učijo, spoznavajo, se prilagajajo ... in s tem nabirajo izkušnje in spoznanja, na osnovi katerih si ustvarijo svoj lasten odnos do življenjskega okolja in življenja nasploh.

Še posebej razveseljivo je dejstvo, da imamo v našem kraju strokovne kadre, ki so z oblikovanjem in spreminjanjem pedagoške prakse mnogo let sooblikovali nove modele poučevanja in učenja predšolskih otrok ter s tem pomembno prispevali k spremenjenemu pogledu na predšolsko vzgojo in hkrati prispevali k upoštevanju in spoštovanju otroka danes in tudi v prihodnosti. Želim si, da bi bilo tudi v prihodnje največ pozornosti usmerjeno v spoštovanje in sprejemanje

vsakega posameznika ne glede na različnost, in da bi se tako kot do sedaj vsi trudili prispevati k razvoju čustvenih, socialnih, moralnih, gibalnih, intelektualnih in drugih sposobnosti naših otrok.

Hvala vsem, ki ste in boste v predšolski vzgoji, kot pomembnem stebru našega družbenega sistema, prispevali k razvoju in učenju naših otrok.

Joško Manfreda

Župan Občine Lovrenc na Pohorju

benediktinskega vodnjaka. Tuhajonja požarna bramba jo je
delu pokrili s kamenito ploščo.

Novodograjena šola se je otvorila in blagoslovila l. 1897. Vrtci
so bili prvotno 4 razredi. Leta 1909 se je šola razširila v 5 razred,
nico. Leta 1920. se je otvorila k 4. razredu vzporednica. Leta 1927
se je računsko vzporednica ukinila, ter se je otvoril 6. razred. Od
leta 1933. je na tuk. šoli tudi otroški vrt, od leta 1937. pa ob-
stoja še vzporednica k 1. razredu. V enem razredu se poučuje
približno 60 učencev. - Pred preobratom se je uradovalo na
šoli v nemškem jeziku. Tiskovine so bile nemške. Učni knjige
nemške in slovenske. Učni jezik je bil v višjih razredih po-
polnoma nemški. Nemški ravnatelj sta čirila na šoli pred pre-
vratom službojoci nadučitelj Mikael Moge in učitelj Jozef Schatz.
Loba sta bila odslobojena l. 1919. Šola je tudi podpisal „Deutscher
Schulverein“, ki je oskrboval šolo tudi s nemškimi knjigami.
Med vojno je bila šola odprta. Pouk ni bil ukinjen. Po pre-
vratu je imenoval kraj, šol. svet na računega voditelja te
šole Davorina Lesjaka, stalnega učitelja v Rušah. Šoli je dobil
težko nalogo postaviti tuk. šolo ter jo urediti na slovenski pod-
lagi. V sklad svoje energije in bogate iskušnje na šolskem polju,
se mu je to posrečilo.

V pedagoškem didaktičnem oris je visoko dvignil tuk.
šolo šol. upravitelj Stanke Lavrice, ki je skrboval pri Šol.
Lovrencu na Pohorju od leta 1923-36.

Šolski vrt je obširen in po predpisih uredjen. Za stroške skrbi
kraj. šolski odbor.

Prva omemba vrtca v kroniki Osnovne šole Lovrenc na Pohorju (1945).

NASTANEK IN RAZVOJ PREDŠOLSKE VZGOJE V LOVRENCU NA POHORJU

OBDOBJE OD LETA 1933 DO LETA 1967

Prvo pisno omembo vrtca v šolski kroniki najdemo v letu
1933.

Ob začetkih vrtca iz kronike ne izvemo veliko. Po razgovorih s so-
krajani (g. Dušanom Fornezzijem, go. Avrelijo Košnik, g. Antonom
Vanerjem) pa smo izvedeli, da je bil vrtec do leta 1943 v prostorih
osnovne šole. Vzgojiteljica je bila Ivanka Manfreda, otroci so jo vi-
kali.

Vrtec so obiskovali v opoldanskem ali popoldanskem času od tri
do štiri ure na dan, od ponedeljka do sobote. V šoli takrat še ni bilo
ne elektrike in ne vode. Vodo so dobivali iz vodnjaka na šolskem
igrišču. Šola je bila elektrificirana leta 1938.

Dan v vrtcu je bil takrat drugačen. Posebnih igrač, razen žoge,
niso imeli. Vse, kar je bilo, so bile doma narejene igrače iz naravnih
materialov. Ob slabem vremenu so sedeli za mizami in poslušali
razne zgodbe, pravljice, se učili pesmice, risali. V vrtcu so se učili
tudi moliti. Ob lepem vremenu so hodili na sprehode, se zunaj igrali
razne igre (Slepe miši, se lovili -»haubere«, Kdo se boji Črnega moža,
Zemljo krast).

Otroci so v vrtec prihajali peš, večinoma brez spremstva. V skupi-
ni je bilo od 15 do 20 otrok, ki so v vrtec prihajali iz bližnje okolice.

Povedali so tudi, da so bili fantje oblečeni v kratke hlače in majice, dekleta pa v obvezno krilo ali obleko, nad njo pa predpasnik. Obute so imeli čevlje ali pa so v vrtec hodili bos. Bosi niso hodili zato, ker ne bi imeli čevljev, ampak zato, ker so radi hodili bos.

Veliko spominov na ta čas je pri sogovornicah potisnjenih v ozadje, saj je sledila 2. svetovna vojna, ki je v njih pustila močnejše sledi.

V šolskem letu 1942/43 so postavili prvo montažno hišo v Lovrencu, ki jo je zgradil Avgust Lešnik. Ta lesena, montažna hiša, je bila stavba vrta. Vrtec je stal na mestu, kjer stoji še danes. V letu 1942/43 je bil Lovrenc okupiran, zato je bil ta vrtec nemški. Prva vzgojiteljica je bila Hermina Ivanjšič, doma iz severovzhodne Štajerske. V vrtcu je bila zaposlena v času nemške okupacije Lovrenca. Kasneje, ko se je zgradil nov vrtec, so tega v celoti dvignili in prestavili. Tam stoji še danes.

V šolskem letu 1945/46 je bila vzgojiteljica Ivanka Manfreda. V vrtec je bilo vpisanih 45 otrok. V naslednjem šolskem letu se je delo v vrtcu začasno prekinilo, saj so vzgojiteljico Ivanko Manfreda premestili iz našega kraja in je vrtec ostal brez vzgojiteljice.

27. marca 1949 je pričel z delovanjem Dom igre in dela (s kratico DID). Vrtec je v tem času obiskovalo okoli 30 otrok, vzgojiteljica pa je bila Kristina Hrast. Kasneje jo je zamenjala Viktorija Gucmandl.

Vrtec je bil najverjetneje odprt od 7. do 15. ure, od ponedeljka do sobote. Otroci so domov hodili po počitku.

Vsi otroci v vrtcu so bili takrat oblečeni enako. Bili so uniformirani. Oblečila so jim sešile žene, ki so bile vključene v društvo AFŽ (antifašistična fronta žena).

Od leta 1950 do 1958 je bila vzgojiteljica Zdenka Megla, ki je svoje delo opravljala do septembra leta 1968.

Leta 1958 v vrtcu še ni bilo tekoče vode, zato so vodo v vrtec prinašali iz oddaljenih stavb.

V vrtcu so službovale kuharica Mimika Kraner ter njena pomočnica, ki je bila hkrati tudi čistilka, Vida Knez.

Pulimo travo (1962).

Razstava otroških izdelkov (1962).

Kasneje sta vrtec čistili tudi Marija Maurič (po spominu do šolskega leta 1958) in Marija Zorec. Od leta 1956 dalje je bila kuharica Sabina Krajnc. Na njeno mesto je kasneje prišla Slavica Jeršič.

*Na igrišču pred vrtcem
(1962).*

Sankanje (1966).

OBDOBJE OD 1968 DO 1976

V obdobju od leta 1969 do 1974 sta bili v vrtcu ena ali dve skupini do 35 otrok. Vzgojiteljica je bila Angela Šoster. Leta 1972 se ji je pridružila Marjana Jodl (kasneje poročena Kraner). V tem letu je vrtec dobil elektriko.

Angela Šoster s svojo skupino (1968).

Vrtec je bil odprt od 7. do 13. ure. Otroci so v vrtcu imeli vsaj dva obroka: zajtrk in kosilo. Počitka niso imeli, domov so odhajali po kosilu. V poletnih mesecih je bil vrtec zaprt. Vzgojiteljico so kli-

cali tovarišica. Počeli so veliko stvari, ki jih v vrtcu počnejo še danes: hodili so na izlete, sprehode, bili so telesno aktivni, sodelovali so na različnih prireditvah in tekmovanjih.

Veliko otrok so morali v tem obdobju zaradi prostorske stiske zavrtniti. Dorasla je želja in tako se je v šolskem letu 1975/76 pričela gradnja novega vrtca. Vrtec je bil prestavljen v učilnico stare šole, v njem se je izvajal skrajšan program. Malico in kosilo so otroci jedli v šolski jedilnici. V tem letu so na novo zaposlili varuhinjo Zdenko Šumer. Organizacijsko in svetovalno pomoč je vodila Jana Bjegovič.

Zdenka Megla s svojo skupino (1968).

OBDOBJE OD 1976 DO 1990

Šolsko leto 1976/77 se je pričelo slavnostno, in sicer 4. septembra 1976 z otvoritvijo novega vrtca. Vrtec, ki se je zgradil s pomočjo samopriskupkov občanov, je bil ta dan odprt za obiskovalce. Po takratnih normativih je lahko sprejel 60 otrok, obiskovalo ga je 58 otrok, ki so bili razdeljeni v tri skupine. Skupine so se imenovale Ptice, Medvedi in Petelinčki.

Na igrišču pred novim vrtcem (1979).

Iz kronike izvemo, da so zajtrk pripravljali v vrtcu, malico in kosilo pa v šolski mlečni kuhinji. Na novo so zaposlili vzgojiteljico pripravnico Marijo Podlesnik (kasneje poročeno Ahej) in varuhinjo Mileno Žel. V tem letu je prvič omenjeno drugo tehnično osebje. Kuharica in čistilka je bila Sabina Krajnc.

Kljub temu da se je zgradil nov vrtec, je bila prostorska stiska še vedno prisotna, saj je bilo v vrtec v tem obdobju vpisanih od 48 do 82 otrok.

V tem času so uredili okolico in igrišče vrtca. Nanj so namreč najprej postavili plezala in gugalnice, kasneje so dodali še lesena igrala in hišico na igrišču. Okoli vrtca so napravili ograjo. Veliko so starši postorili sami s prostovoljnimi akcijami.

V prihodnjih šolskih letih so vzgojiteljice pričele izvajati pester in raznolik program: Cicibanova športna in prometna značka, Cicibanova planinska knjižica, sodelovanje z Ambulanto za preventivo zob iz Maribora, smučarski tečaji, plavalni tečaj za otroke starejše skupine. Veliko teh dejavnosti je pod drugačnim imenom vključenih v vrtec še danes.

V šolskem letu 1981/82 se je upokojil dolgoletni ravnatelj Vojko Lovše, nadomestil ga je Dušan Fornezzi. Spremenilo se je tudi ime vrtca, ki se je z novim šolskim letom imenoval VVE (Vzgojno varstvena enota) pri OŠ Šercerjeve brigade.

Iz šolskega leta 1985/86 je zanimivo, da je veliko otrok ostalo doma v tednu od 10. do 15. februarja. Ceste so bile zaradi velike količine zapadlega snega (preko enega metra) neprevozne. Zaradi nesreče v Černobilu so iz jedilnikov črtali svežo zelenjavo in spremenili potek dneva v vrtcu. Zaradi radioaktivnosti so ostajali v igralnicah.

28. novembra 1990 se je upokojil ravnatelj Dušan Fornezzi, vršilec dolžnosti je postal Andrej Kasjak. Za ravnatelja je bil potrjen 18. junija 1991.

6. septembra 1988 je začela v vrtcu delovati nova, preurejena kuhinja. Vrtec je bil odprt tudi v času med 10-dnevno vojno v Sloveniji.

MALA ŠOLA IN CICIBANOVA ŠOLA

Obe šoli so obiskovali tisti otroci, ki v vrtec niso bili vključeni. Delo z otroki je potekalo ali v vrtcu ali v prostorih šole. V obeh programih so poučevale učiteljice elementarke (učiteljice v prvem triletju šolanja) in vzgojiteljice.

Mala šola je pričela z delovanjem v šolskem letu 1975/76. Obiskovali so jo otroci, stari 4–5 let. Svoje prostore je dobila v Mancij, montažni hišici, kjer je danes prostor turističnega društva. Mala šola je delovala do šolskega leta 1996/97. V tem šolskem letu se je imenovala skrajšana priprava na šolo in je potekala v prostorih OŠ.

Cicibanova šola je pričela z delovanjem v šolskem letu 1978/79 in je prenehala z delovanjem s koncem šolskega leta 1989/90, ko so ju združili pod enotnim imenom Mala šola.

OBDOBJE OD 1991 DO DANES

V tem obdobju se je zgodilo veliko pomembnih dogodkov za vrtec. Razširil se je, dobil nove prostore in uredil svojo okolico v takšno, kot jo poznamo danes. Vsega dela otrok in vzgojiteljic v tem delu ne moremo prikazati, zapišemo lahko le posamezne utrinke.

Dejavnosti vrtca: ura pravljic, športni program Zlati sonček, ženska pravljica, Palček Bralček, plesni tečaj, praznovanje rojstnih dni, dvodnevni planinski tabor pri Sv. Ignaciju na Rdečem Bregu, Knjige za prijatelje, Veseli december z obiskom Dedka Mraza / Božička, Noč v vrtcu, Velikonočni sejem, planinski tabor v domu Škorpiljon na Sv. Duhu na Ostrem Vrhu.

Interesne dejavnosti: pevski zbor, jezikovna vzgoja, likovna vzgoja, dramsko-lutkovni krožek, planinski krožek, gibalne urice za najmlajše, ročnodelski krožek, folklor, pravljичni krožek.

Nadstandardni programi: tečaj nemškega jezika, smučarski tečaj, plesni tečaj.

Projekti: Veselo na počitnice s taborniki, Iz babičine skrinje, Obnovimo si igrišče, Zoper vsako bolezen raste rožca, Poiščimo dom pravljичnih bitij, Turizem in vrtec, Leto kulture, Varno v prometu, Ekošola, Zdrav vrtec, Medi Medo, Naše igrišče, Da sije sonce, Lutke in pravljice, Z igro do turističnih korakov, Naša mala knjižnica, Obdarjanje, Živi pravično in solidarno v smeri podnebne pravičnosti.

V prvih letih je število vpisanih otrok v vrtec padalo zaradi krize, ki je nastala v podjetjih, kjer so bili zaposleni starši otrok. Danes vpis v vrtec narašča. Tako je v tem obdobju vrtec obiskovalo od 39 (1997/98) do 88 (2011/12) otrok. V šolskem letu 1993/94 se je po-

Otroci z Marjano Kraner (1992/93).

javila potreba za varstvo otrok, mlajših od treh let, ki je bila z reorganizacijo skupin v tem šolskem letu tudi realizirana.

Zaradi povečanega števila otrok so se v pritličju šole uredile tri igralnice.

V šolskem letu 2006/07 je vrtec dobil novo ravnateljico Marijo Osvald Novak. Pomočnica ravnateljice je leta 2009 postala Nataša Poropat (kasneje poročena Strmšnik). V tem času se je vrtec kadrovsko okrepil, nekateri so se upokojili. Zamenjali so jih novi pedagoški in tehnični sodelavci.

V šolskem letu 1997/98 se je, zaradi upokojitve kuharice, pričela hrana za vrtec pripravljati v šolski kuhinji. V vrtcu je ostala le razdelilna kuhinja.

Postavljanje strehe nad peskovnikom (2002).

V šolskem letu 2005/06 je zaradi neurja streha v celoti dotrajala in tako je vrtec dobil novo streho. V času zamenjave strehe je vzgojno varstveno delo potekalo normalno.

V šolskem letu 2006/07 so preuredili manjši kabinet, ki je imel povezavo v prostor najmlajše skupine. Uredili so umivalnike v igral-

nicah, dodali previjalne in manjše mize. Učilnico v pritličju šole so preuredili v igralnico. Vrtec je dobil konec avgusta tudi nova okna.

V šolskem letu 2007/08 so v vrtcu prenovili hodnik, umivalnico in garderobe. Preuredili so igralnice, kotičke ter prebelili ves vrtec. Uredili so likovni kabinet in pisarno. Vrtec je dobil logotip, nova vrata in zaščite na njih. V šoli se je zaradi povečanega vpisa otrok dodatno uredila nova igralnica.

Smučarski tečaj (2005).

Vzgojiteljice sprejmejo vizijo vrtca, ki se jo trudijo uresničevati tudi danes: Majhni, a dovolj veliki za doseganje tistega, kar si želimo in zmoremo.

Obdelava vrta (2008).

stanjeni v prostorih osnovne šole. Julija in avgusta je delo potekalo v šoli, saj so v tem času v prostorih vrtca sanirali sanitarije.

V šolskem letu 2010/11 je vrtec v okviru Jezernikovih dni dobil posebno občinsko priznanje.

V šolskem letu 2011/12 so bili otroci v vrtcu razdeljeni v šest skupin. Tri skupine najmlajših otrok so bile nastanjene v vrtcu (Puhki,

V šolskem letu 2008/09 so otroci prišli v obnovljen vrtec. Sončki so gostovali v prostorih osnovne šole. Julija in avgusta so pričeli urejati novo igralnico za otroke v šoli.

V šolskem letu 2009/10 so bili Sončki in Škrati na-

Žogice, Kapljice) in tri v šoli (Balončki, Škrati, Sončki). Takšna razporeditev velja tudi v šolskem letu 2012/13.

Zobna preventiva (2013).

VZGOJITELJICE SO NAM POVEDALE...

Marija Ahej, Jana Kraner, Zdenka Šumer in Milena Žel so na srečanju obujale spomine na svoja službena leta, ki so jih preživele v Vrtcu pri OŠ Lovrenc na Pohorju.

Njihov delovni dan v »starem vrtcu – leseni hiški« se je začel tako, da je bilo treba zakuriti v »Gašperčku«. Potem je le ena zaposlena sprejemala otroke – tudi do 40 jih je bilo, preden se ji je pridružila druga strokovna delavka. Dan je potekal podobno kot v današnjih časih. Malico so si otroci prinesli s seboj, kosila niso imeli. Čez čas so dobili svojo kuharico. Vzgojiteljica je dejavnosti izvajala sama, v tem času je njena pomočnica čistila, prala, šivala, likala, pripravljala didaktične materiale ... Skupini se je pridružila med obroki ter na sprehodih. Zgodilo se je, da je bilo kakšen dan v vrtcu tudi do 50 otrok. Če je bila katera izmed vzgojiteljic odsotna, je morala njena sodelavka prevzeti poleg svojih še njene otroke. Igra otrok je bila zelo ustvarjalna. Igrač ni bilo veliko, tako da so si jih pogosto izdelali sami. Na voljo so bile konstrukcijske igrače.

Vzgojiteljice so pri svojem delu pogosto uporabljale aplikacije na flanelografih. Že takrat so v vrtcu izvajale projekte kot so taborniki, iz babičine skrinje, izgradnja igrišča, Zlati sonček.

Starši se niso toliko vključevali v delo vrtca, so pa bili redni udeleženci zaključnih izletov, prireditvev, ki so bile namenjene celotnemu kraju ter na drugačen način izražali svojo podporo strokovnim delavkam.

Skozi vrsto delovnih let so vzgojiteljice in njihove pomočnice doživele številne anekdote, ki jim bodo ostale za vedno v spominih, a jih je preveč, da bi jih zapisali.

OTROCI SO NAM POVEDALI...

VREME - S triletniki se pogovarjamo o vremenskih pojavih. Kaj naredimo, če dežuje? Odpremo dežnik, obujemo škornje,... Kaj naredimo, če sneži? Oblečemo bundo in kapo, gremo po sani,... Kaj pa naredimo, če grmi? In iskren odgovor: skočimo ateju v naročje.

ZNANJE - Vzgojiteljica piše na list: MAMA, ATA in še ne triletni punčki Nuši razlaga: Vidiš, tu piše ATA, tu piše MAMA, tu piše NUŠA. Punčka potrpežljivo kima, potem pa (prizanesljivo) reče: Aha, lepo, zdaj jim pa še glave nariši.

HRUŠKA - Za malico so bruske. Vzgojiteljica z malo bolj konkretno postavo spodbuja otroke: Le jejte, da bodo vaši trebuščki zelooooo napolnjeni! Pa reče deklica: Tvoj pa je že, a ne? ...

OŠ Lovrenc na Pohorju
Vrtec pri OŠ Lovrenc na Pohorju
Šolska ulica 6
2344 Lovrenc na Pohorju

**Jubilejna publikacija ob 80. obletnici
prvega vpisa vrtca pri OŠ Lovrenc na Pohorju v šolsko kroniko
(1933 – 2013)**

Uredniški odbor: Darja Miglič, Venčeslava Rakovnik,
Nataša Strmšnik, Verica Španbauer
Odgovorna urednica: Marija Osvald Novak
Oblikovanje: Goran Poglajen
Jezikovni pregled: Katja Herič

Fotografije:
Arhiv OŠ, osebne zbirke krajanov

Prelom in tisk: Bezjak tisk d.o.o.
Naklada: 500 izvodov

Lovrenc na Pohorju, 2013